

Una querrella indigna

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha cridat finalment a declarar per la consulta del 9 de novembre el president de la Generalitat, Artur Mas, l'ex-vice-presidenta, Joana Ortega, i la consellera d'Educació, Irene Rigau. Els càrrecs són greus. Les querelles de la Fiscalia General de l'Estat i del parasindicat Manos Limpias els acusen de desobediència, malversació de cabals públics i prevaricació. Càrrecs que poden comportar penes d'inhabilitació i de presó. La data en què declararà Mas, el 15 d'octubre, coincideix el 75 aniversari de l'afusellament de Lluís Companys, una coincidència que encara ha alterat més l'opinió pública en un sentit o en un altre. N'hi ha que diuen que ha estat el mateix Mas qui l'ha propiciada, "per continuar fent-se el màrtir", i n'hi ha que consideren que ha estat triada a propòsit perquè l'"escarment" siga més contundent. Resulta difícil de creure que haja estat el mateix Mas qui l'ha induïda. Resultaria sorprenent que el president de la Generalitat tinguera tanta capacitat d'influència en un Tribunal que ha acabat acceptant dues querelles que el mateix ex-fiscal Mena, heretge de convergents, considera "una aberració jurídica".

Aquesta és una opinió que no comparteix, òbviament, el president del govern espanyol. Mariano Rajoy la veu lògica, la querrella, i proclama que el seu govern "no hi ha tingut res a veure". El cinisme arriba a punts delirants. Tothom que tinga només una certa memòria recordarà el calvari que va suposar per a la fiscalia la presentació de la querrella. La Junta de Fiscals de Catalunya es va negar a assumir-la i va ser cridada a capítol pel fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, que la va imposar fins i tot contra el seu criteri. Després d'haver-ho fet, Torres-Dulce va acabar dimitint.

Afirmar que el govern de l'Estat "no té res a veure" amb la querrella és tan indigne com el fet de presentar-la. Mariano Rajoy va proclamar una vegada i una altra abans de la consulta que no es faria. El dia 9 va quedar en la més profunda de les evidències i els sectors més radicals del Partit Popular i de la premsa que li és afí el van escarnir i li'n van atribuir la responsabilitat. Ara ho ha tornat a fer José María Aznar. Rajoy va reaccionar a través del seu ministre de Justícia, que va activar la fiscalia. Tot plegat torna a qüestionar la divisió de poders a Espanya, com fan cada any els informes internacionals més solvents. La querrella contra Artur Mas és una venjança política, no una qüestió sotmesa a "l'imperi de la llei". Deu respondre a la "finesa" que demanava la setmana passada el mateix Rajoy. I pot tenir unes conseqüències que poden ser tot menys "fines".

38

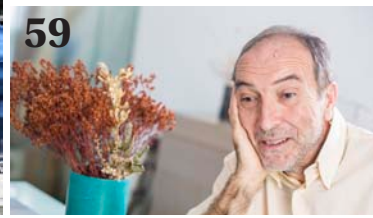
66

68

30

59

La Galeria

73 LITERATURA

Entrevista a Jenn Díaz

LITERATURA

74 Heu de saber...

Ramon Pla i Arxé

75 MÓN EDITORIAL

76 CINEMA

Musical de resistència

Àlex Gorina

77 TELEVISIÓ

Profetes

Toni de la Torre

78 TEATRE

Punys alçats per la llibertat

Francesc Foguet i Boreu

79 ART

Blancs i negres
d'una exposició

Ricard Mas Peinado

80 ART

Un 'Runa Uturunco' a Culla

Ricard Silvestre

81 GASTRONOMIA

Truits de rècord

Jaume Fàbrega

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Maria Josep Cánovas

Administració: Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.